

cap. 16. & Sueton. qui inter spectacula exhibita à Caesare, cap. 39. inquit: Pyrrhicam saltaverunt Asiae Bithyniaeque Principum liberi. De his ludis fuscè Dempster. in Rosin. 5. cap. 35. Scitè hos floridèque describit Claudian. 6. Honor. Consul. à v. 626. accinens: Mutatosque edunt pariter tum pectora motus In latus ellipsis clypeis, aut rursus in alium Vibratis, grave parma sonat mucronis acutum Murmur, & ambonum pulsu modulante resul-tans;

Ferreus alterno concentus clauditur ense. 18 Ex quo patet, ludos Pyrrhicos à Trojanis differre, quos Ascanius instituit, Longam muris cum cingeret Albam: etenim in Pyrrhicos pedestrium erat cohortis in similitudinem chorus, in Throjanis eque-strium. Liqueat ex discrimine signato à Neapòlitano, supra; & ex Virgilio, qui describit Trojanos, 5. Aeneid. à v. 583.

Inde alios ineunt cursus, aliosque recursus Adversis sparijs, alternosque orbibus orbes Impediunt, pugnaque cient simulacra sub armis: Et nunc terga fuga nudant, nunc spicula ver-tunt

Inseni, facta pariter nunc pace feruntur. Hispani vocant Juego de Cañas: Pyrrhicos vero de Espadas. Unde Salmastius in Sueton. loc. cit. Saltatio est (ait) eoque pedestris, diversa utique à Troja ludicra, quod in equis exercebatur, per lascivas vertigines ac gyros implicantium se & explicantium puerorum. Potuerit vulgus hunc lusum Pyrrhici nomine donare; quod Pyrrhichio pede & modulo agitari soleret: certè Pyrrhica saltatio fuit armata, longè diversa à Troja. Hocce ludos olim dixere Enoptia, ut observat Halicarnass. 7. n. 50. & Saltationem Bellicreptam, uti placet Festo Pompejo, lib. 2. ob gladiorum strepitum resultantem ex collisione scutorum: et Plin. lib. 7. cap. 56. distinguat, inquiens: Saltationem armatam Curetes docuere; Pyrrhichen Pyrrhus, utramque in Cre-ta. Strabo, lib. 10. n. 11. Stobæus, serm. 42. Luctat, in v. 595. lib. 6. Thebaid. Statij. Apulejus, 10. Metamorph. Cujacius, 13. Observat. cap. 10. ac fuscè Erasm. chiliad. 3. Centur. 7. n. 71.

19 Aliquibus placuit hujusmodi lusum à Minerva inventum; eò quod post deletos Titanas prima saltasset armata, choreatque duxisset pro lètitia victoria. Callimach. Hymn. in Dianam, à v. 241. & Rosin. 5. cap. 23. Principium nonnulli Rheg attribuant. Principem omnium Rheam, oblectu-nde Pyrrhicæ tam artificiosè, in Phrygia quidem Corybantis,

in Creta vero Curetas saltare iussisse, ajunt. Rhodigin. 5. cap. 3. idem Diodor. Sicul. 5. n. 231. Ex illo Nonnius in Insul. Goltz. Tabul. 2. inquit: Enoptias hæc saltationes à Curetibus & Corybantibus originem suam duxisse, nam cum illis Rheam mater Jovis prærum clam Saturno alendum dedisset; ne vagitus pueri ad Saturni aures perveniret, armatas choreas cum frequenti armorum strepitu in Ida monte egerunt, atque ita vasro hoc com-mento patrem fefellerunt; in cuius rei memoriam Cretenes Enoptias saltationes docuerunt. Curetum sonitus, crepitantiæque era secuta, Virgil. Dicto cæli Regem pavere sub anro. Virgil. 4. Georgic. v. 151. Cuncta comprehendit Natal. Comes, 8. Mytholog. cap. 9. Armari juvenes tripudiabant. Quidam dixerunt à Dioscuris post victos gigantes id tripudium fuisse excogitatum, atque palladem legem Enoptiam cecinisse; quam legem postea Lacones cum tibijs in acie instructi, adversus hostes usurparunt: quod tamen nonnulli à Curetibus inventum fuisse dicunt; & Cretenes etiam Pyrrhichiam melos excogitasse. Alij Pyrrho Achillis filio, qui armatus usus est in pugna & victoria contra Eurypilum, id attribuunt. Aristoteles primum Achillem ad pyram Patrocli Pyrrhicho usum fuisse, inquit. Astrui etiam quit ex delirio Maximi Tyrij, serm. 27. alle-rentis, post mortem multos vidisse armatum Achillem, Pyrrhicam exercen-tem. Vide Dalecamp. in loc. cit. Plinij, & Rhodigin. d. cap. 4. cum Dempster. quò dudum.

20 At qui fabulas pessundant à Laco-nibus desumptum, quippe ab illis inven-tum, hujusce festivi belli genus, in ludum; quorum habitus in bellicrepti tunica puni-cea, balteis ereis adstricta, brevioribus lan-ceis, gladijs dependentibus, & etiam areis galeis cristis pinnatis, insignibus, præceden-tibus & sublequentibus tibijs. Rosin. d. cap. 23. Totum in lenimen, memoriam & obse-quiium Lycurgi, qui ita seriem ordinaverat pugnae, uti diximus, die 26. n. 17. qua so-lemnitate ab ipsis dies Lycurgida celebra-bantur. Inter Spartanos nihil momenti, etiam simulachrum Numinis, sine armis. Virum fortem Perseum in Gorgonas profecturum, fragilitate ornarunt Græcorum fabula; equi-dem dederunt in pugnam & victoriam clypeum vitreum & vitream galeam, ut refert Rhodigin. 6. cap. 11. Lacones vel inermem Venerem adorarunt cataphra-etam. Pausan. cap. 97. Venerem Spartiate perhi-bent, Earoriam (fluvium qui Spartam abluit) transuentem, speculo; mundo & cesto possis,

Virgil. Dico cæli Regem pavere sub anro. Virgil. 4. Georgic. v. 151. Cuncta comprehendit Natal. Comes, 8. Mytholog. cap. 9. Armari juvenes tripudiabant. Quidam dixerunt à Dioscuris post victos gigantes id tripudium fuisse excogitatum, atque palladem legem Enoptiam cecinisse; quam legem postea Lacones cum tibijs in acie instructi, adversus hostes usurparunt: quod tamen nonnulli à Curetibus inventum fuisse dicunt; & Cretenes etiam Pyrrhichiam melos excogitasse. Alij Pyrrho Achillis filio, qui armatus usus est in pugna & victoria contra Eurypilum, id attribuunt. Aristoteles primum Achillem ad pyram Patrocli Pyrrhicho usum fuisse, inquit. Astrui etiam quit ex delirio Maximi Tyrij, serm. 27. alle-rentis, post mortem multos vidisse armatum Achillem, Pyrrhicam exercen-tem. Vide Dalecamp. in loc. cit. Plinij, & Rhodigin. d. cap. 4. cum Dempster. quò dudum.

21 Inter Perfas hac die Herculi, ut placet Ramirez. de Prado celebrabantur sacra; sed execrationibus. Meminit Strabo, lib. 15. n. 15. sed causam haud ex-primit. Arbitror ab Ægyptijs, vel à Græcis iustam barbaricam: etenim Herculi Lindio hujusmodi inter illos fiebant sa-cra diris, & maledicis imprecationibus. Lactant. 1. cap. 20. Aptius Gyrard. syn-tagm. 10. ex Philostrato. Lindius (ait) co-gnominatus est Hercules, quia Lindio Thioda-manti servatus est boves, ex quibus unum jugu-lavit, & voravit etiam cum ossibus. Thioda-mas cum ei obsistere non valeret; maledictis lacesivit, convitijs de ingluvie & furto: Ve-rum cum mox quis esset cognovisset, Hercule minas iridente, ei aram erexit, cognomento Lindio, in cuius sacris, ob memoriam facti, maledictis ac disterijs celebrabatur Herculis voracitas. Unde Apol-lonius apud Philostr. lib. 5. cap. 8. inquit: Cibationes Herculis perinde ac certamina volup-tatem videntibus asserre solitas: sed ille Her-cules erat. Subscribit Natal. Comes, lib. 7. Mytholog. cap. 1. Cum vero magis Thiodamas (inquit) amisso tauro recessisset, multaque fuis-set Herculi ob illam injuriam imprecatus; man-sit postea ritus apud Lindios, ut bos arator cum multis imprecationibus Herculi mactaretur. Duos fuisse, astruit Lactant. d. de Divin.

22 Juxta eundem ab hinc anno 433. cum essent in procinctu ex toto Israël ad-versus tribum Benjamin quadringenta mil-lia virorum, uti diximus pridie n. 1. so-nuit classicum; quia manè procedentes ad pugnam castrametati sunt juxta Gabaa. Ju-dic. 20. 20. ex qua egressæ copiae instructæ Benjamin, jugularunt exercitus Israël vigin-ti duo millia virorum. Cateri, paventes ex eo, quòd jubente Deo, Ducemque signan-te, victoriam amisissent; steterunt denuò certare volentes, missis in Silo, qui coram Domino calamitatem flerent, & iterum in-quirent per Phineès, an replicanda pugna; quòd annuit Dominus. Ibidem v. 23. Joseph. & Philo Biblius, loc. cit. in prin-cipio tractus à die 23. n. 6. Vid. 4. Febr. n. 3. Ann. ab hinc, 377. peperit Bethsabee fec-tum,

23 Juxta eundem ab hinc anno 433. cum essent in procinctu ex toto Israël ad-versus tribum Benjamin quadringenta mil-lia virorum, uti diximus pridie n. 1. so-nuit classicum; quia manè procedentes ad pugnam castrametati sunt juxta Gabaa. Ju-dic. 20. 20. ex qua egressæ copiae instructæ Benjamin, jugularunt exercitus Israël vigin-ti duo millia virorum. Cateri, paventes ex eo, quòd jubente Deo, Ducemque signan-te, victoriam amisissent; steterunt denuò certare volentes, missis in Silo, qui coram Domino calamitatem flerent, & iterum in-quirent per Phineès, an replicanda pugna; quòd annuit Dominus. Ibidem v. 23. Joseph. & Philo Biblius, loc. cit. in prin-cipio tractus à die 23. n. 6. Vid. 4. Febr. n. 3. Ann. ab hinc, 377. peperit Bethsabee fec-tum,

hastam & clypeum sumpsisse; ut Lycurgo se comeret: dicit Plutarch. de Fortun. Romanor. Haud alio intuitu Argonautæ, nisi quia Jason ex Laconia, in navi armata Veneris collocarunt imaginem; quam describit Apollon. Rhodius, 1. Argonautar. à v. 741. Expressa erat proluxis capillis Cytheræa, Martis gestans habile scutum. Ipsa sibi verè Contraria, ærea imago, in scuto apparebat videri.

Ipsa conjugatà Vulcano, ne deficeret fer-rum; sed multivola adhegit Marti. Arma-tam Venerem (subdit Rhodigin. 18. cap. 12.) quòd fecisse Lacedæmonios, frequens prodit fa-ma; ubi Messenio bello armati cum armatis mulieribus ipsi indiscriminam. Eadem apud Gyrard. Syntagm. 13. n. 12. ubi Venus vo-catur Enoptios, quò ornati, provocantem in pugnam, iisit Palladem. Aufon. Epi-grammat. 42. Armatam Pallas Venerem Lacedæmone visens, Visne ut judicium sic incemus? ait: Cui Venus aridens, quid me galeata lacesis? Vincere si possum nuda, quid arma gerens?

Alia & ingeniosa ex lib. 1. Græcor. Epigram. videlicet hic apud Eliam Venerum, & Gy-rard. d. n. 13. 21 Inter Perfas hac die Herculi, ut placet Ramirez. de Prado celebrabantur sacra; sed execrationibus. Meminit Strabo, lib. 15. n. 15. sed causam haud ex-primit. Arbitror ab Ægyptijs, vel à Græcis iustam barbaricam: etenim Herculi Lindio hujusmodi inter illos fiebant sa-cra diris, & maledicis imprecationibus. Lactant. 1. cap. 20. Aptius Gyrard. syn-tagm. 10. ex Philostrato. Lindius (ait) co-gnominatus est Hercules, quia Lindio Thioda-manti servatus est boves, ex quibus unum jugu-lavit, & voravit etiam cum ossibus. Thioda-mas cum ei obsistere non valeret; maledictis lacesivit, convitijs de ingluvie & furto: Ve-rum cum mox quis esset cognovisset, Hercule minas iridente, ei aram erexit, cognomento Lindio, in cuius sacris, ob memoriam facti, maledictis ac disterijs celebrabatur Herculis voracitas. Unde Apol-lonius apud Philostr. lib. 5. cap. 8. inquit: Cibationes Herculis perinde ac certamina volup-tatem videntibus asserre solitas: sed ille Her-cules erat. Subscribit Natal. Comes, lib. 7. Mytholog. cap. 1. Cum vero magis Thiodamas (inquit) amisso tauro recessisset, multaque fuis-set Herculi ob illam injuriam imprecatus; man-sit postea ritus apud Lindios, ut bos arator cum multis imprecationibus Herculi mactaretur. Duos fuisse, astruit Lactant. d. de Divin.

22 Juxta eundem ab hinc anno 433. cum essent in procinctu ex toto Israël ad-versus tribum Benjamin quadringenta mil-lia virorum, uti diximus pridie n. 1. so-nuit classicum; quia manè procedentes ad pugnam castrametati sunt juxta Gabaa. Ju-dic. 20. 20. ex qua egressæ copiae instructæ Benjamin, jugularunt exercitus Israël vigin-ti duo millia virorum. Cateri, paventes ex eo, quòd jubente Deo, Ducemque signan-te, victoriam amisissent; steterunt denuò certare volentes, missis in Silo, qui coram Domino calamitatem flerent, & iterum in-quirent per Phineès, an replicanda pugna; quòd annuit Dominus. Ibidem v. 23. Joseph. & Philo Biblius, loc. cit. in prin-cipio tractus à die 23. n. 6. Vid. 4. Febr. n. 3. Ann. ab hinc, 377. peperit Bethsabee fec-tum,

23 Juxta eundem ab hinc anno 433. cum essent in procinctu ex toto Israël ad-versus tribum Benjamin quadringenta mil-lia virorum, uti diximus pridie n. 1. so-nuit classicum; quia manè procedentes ad pugnam castrametati sunt juxta Gabaa. Ju-dic. 20. 20. ex qua egressæ copiae instructæ Benjamin, jugularunt exercitus Israël vigin-ti duo millia virorum. Cateri, paventes ex eo, quòd jubente Deo, Ducemque signan-te, victoriam amisissent; steterunt denuò certare volentes, missis in Silo, qui coram Domino calamitatem flerent, & iterum in-quirent per Phineès, an replicanda pugna; quòd annuit Dominus. Ibidem v. 23. Joseph. & Philo Biblius, loc. cit. in prin-cipio tractus à die 23. n. 6. Vid. 4. Febr. n. 3. Ann. ab hinc, 377. peperit Bethsabee fec-tum,

institutionibus, & ab Hercule instituta sacra, quoniam nunquam jucundius epulatus est, quàm audiendo Thiodamantis execratio-nes. Erasmus, Chiliad. 2. Centur. 5. n. 19. ex Zenodoto addit, hunc apud Lindios inolevisse morem; jubente oraculo, ut inter peragenda sacra convitia quedam ja-ctarentur. Suspicor abusos Lindios ritu prisco in lustrationibus, super victimas im-positis manibus devovendo diris; de quo Stuck de Sacrific. Gentil. cap. 224. & nos, 10. Septembr. n. 3.

DIES XXIX. JANUAR.

1 G Rad. 9. Aquarj, in quo statio IV. K.

25. Lunæ, dicta Beatitudo bea-titudinum, & Brachium brachiorum; qua statio bonorum affluentia. Kircher. Tom. 2. Lunæ.

Oedip. Copt. p. 2. class. 7. cap. 10. Delphin incipit occidere. Columel. & Ptolom. Aquila occidit vesperè. Alsted. Uranom. Gradus hic si in horoscopo influit in architectos, structores, & sculptores. Firmic. Vir virum de terra elevans. Sphær. Arab. Postquam pri-die, ut vidimus, n. 1. sponsa Rebecca in Isaac conjugem, illam & Eliezer servum Abrahamæ, consanguinei voluerunt saltem per 10. dies retinere: quorum consilio noluit acquiescere Eliezer: maximè exploratà vo-luntate Rebecca, consentientis in repenti-nam professionem; cum qua statim iter in Chanaan aggressus est Eliezer, valedicto parentibus & fratri, totique familie. Ibat cum illa Debora nutrix & alæ puellæ. Genes. 24. 54. Anno ab hinc 104. nascitur Di-na, filia Jacob ex Lia. Tornicell. Ann. 2289. n. 3.

2 Juxta eundem ab hinc anno 433. cum essent in procinctu ex toto Israël ad-versus tribum Benjamin quadringenta mil-lia virorum, uti diximus pridie n. 1. so-nuit classicum; quia manè procedentes ad pugnam castrametati sunt juxta Gabaa. Ju-dic. 20. 20. ex qua egressæ copiae instructæ Benjamin, jugularunt exercitus Israël vigin-ti duo millia virorum. Cateri, paventes ex eo, quòd jubente Deo, Ducemque signan-te, victoriam amisissent; steterunt denuò certare volentes, missis in Silo, qui coram Domino calamitatem flerent, & iterum in-quirent per Phineès, an replicanda pugna; quòd annuit Dominus. Ibidem v. 23. Joseph. & Philo Biblius, loc. cit. in prin-cipio tractus à die 23. n. 6. Vid. 4. Febr. n. 3. Ann. ab hinc, 377. peperit Bethsabee fec-tum,

3 Juxta eundem ab hinc anno 433. cum essent in procinctu ex toto Israël ad-versus tribum Benjamin quadringenta mil-lia virorum, uti diximus pridie n. 1. so-nuit classicum; quia manè procedentes ad pugnam castrametati sunt juxta Gabaa. Ju-dic. 20. 20. ex qua egressæ copiae instructæ Benjamin, jugularunt exercitus Israël vigin-ti duo millia virorum. Cateri, paventes ex eo, quòd jubente Deo, Ducemque signan-te, victoriam amisissent; steterunt denuò certare volentes, missis in Silo, qui coram Domino calamitatem flerent, & iterum in-quirent per Phineès, an replicanda pugna; quòd annuit Dominus. Ibidem v. 23. Joseph. & Philo Biblius, loc. cit. in prin-cipio tractus à die 23. n. 6. Vid. 4. Febr. n. 3. Ann. ab hinc, 377. peperit Bethsabee fec-tum,

4 Juxta eundem ab hinc anno 433. cum essent in procinctu ex toto Israël ad-versus tribum Benjamin quadringenta mil-lia virorum, uti diximus pridie n. 1. so-nuit classicum; quia manè procedentes ad pugnam castrametati sunt juxta Gabaa. Ju-dic. 20. 20. ex qua egressæ copiae instructæ Benjamin, jugularunt exercitus Israël vigin-ti duo millia virorum. Cateri, paventes ex eo, quòd jubente Deo, Ducemque signan-te, victoriam amisissent; steterunt denuò certare volentes, missis in Silo, qui coram Domino calamitatem flerent, & iterum in-quirent per Phineès, an replicanda pugna; quòd annuit Dominus. Ibidem v. 23. Joseph. & Philo Biblius, loc. cit. in prin-cipio tractus à die 23. n. 6. Vid. 4. Febr. n. 3. Ann. ab hinc, 377. peperit Bethsabee fec-tum,

Proficisci-tur Rebec-ca in Cha-naan.

Benjami-ne primò vincunt ce-teras tri-bus in pu-gna.

Bethsabee factum edit.

tum, quem adulterio conceperat, in cuius partu acerbos corpore dolores sensit. Briet. Ann. 2999.

3 Anno ab hinc 23. filius ejus secundus, Rex Salomon, postquam cum sapientia singulari de Gabaon in Hierusalem venit, quod coram Arca pro gratiarum actione obrulit sacrificia, regaleque convivium universae Regie extulit (intellexit enim quod in somnijs acceperat, esse somnium, id est a Deo missum) ut pateret, quamnam ex colloquio divino retulisset sapientiam, judicium sagax in litigantes meretrices mox ostendit; quarum utraque infantem mortuum uti alienum rejiciebat, atque vivum sibi filium vendicabat. Joseph. 8. Antiq. 2. ut solet, fingit, etiam infantem mortuum divisum ire, jussisse Regem, ut notaretur judicium puerile. Veram matrem Salomon a supposititia solo affectu distinguit. Cum enim plagiaria infantem vivum dividi probaret, ut neutrius esset; materque potius in aliena potestate maluisset vivere, quam interfici; ex hoc pietatis officio, atque genitricis indito affectu; illam mendacem, hanc pueri matrem veram sapientissimè judicavit. 3. Reg. 3. à 16. Hoc die factum judicium asruit Elias Levit. in Bibl. Rabbinic. apud Bartholoc. Quimus dicere cum Ovidio, 2. Metam. fab. 3.

Judicium Salomonis de filio inter famulas de illo litigantes.

Ovid. 2. Metam. fab. 3.

Dat pignora certa timendo:

Maternoque metu, mater vera esse probatur.

De sagacitate nonnullorum Principum in veritatis inquisitionem; diximus; Tom. 5. T. 1. à n. 24. & Tom. 6. T. 2. à n. 46.

4 Postquam per multos dies manibus & pedibus vincus in vestibulo carceris clamabat Jeremias futuram subversionem urbis, ni traderetur Nabucho, qui ferè biennio obsederat (jamque esset annus 10. Sedeciae) asserens duntaxat liberandos, quique transfugae ad Chaldaeos; Principes urbis nec malis quidem pressi, audire volebant: unde pleni furore adiere Sedeciam incusantes, ut furentem, & in enunciatione calamitatum militum frangentem animos, ita ut desponderent, cum parati essent pugnare pro patria; mulctaret morte. Eis tradidit Rex ad lubitum, & è carcere rapientes, nudum miserunt in lacum & profunditate horridum, & propter coenum, gravemque halitum, intolerabilem, mortem halantem, quin haberet defecum (quapropter funibus demissus est) nec lucem, quoniam adhuc os lacu operiebatur saxo, quasi facilis esset exitus. Ibi ergo usque ad collummersus in coeno manebat, ut turpiter praefocaretur.

Jeremias nudus in lacum & coenum missus.

5 Illico ut scivit minister Aulæ, familia-

risque Regis (licet alienigena, nobilior civibus) tanti Prophetæ miseratus, à Sedecia impetravit, quod celeriter educeretur è lacu. Ne cruciati periculoque fieret; pannos veteres sub alis supponi jussit, & extractum, liberum remisit domum. Joseph. 10. Antiq. cap. 10. Falitur: Mansit in vestibulo carceris usque ad diem, quo capta est Jerusalem. Jerem. 38. 28. Minime sine præmio Æthiopsis charitas: igitur proxima urbis clade, quoniam formidine imminenti periculi pavebat Abdemelech ad ingressum Chaldaeorum, valde fovit spiritus, spe infallibili salvationis. Referemus, 4. Jun. n. 5. Lacus Jeremiae, vel carcer in Regia à Constantino Magno fabrica munificè exornatus fuit; ut coleretur dives, inclutum Sanctuarium; quod sacrum pridem tanti viri pondere vinculorum. Nicephor. lib. 8. cap. 30. Vide, 9. Febr. n. 3.

Extrahitur.

Mimera tur charitas Æthiopsis.

Carcer Jeremiae in templum.

6 Ab hinc elapsis 164. annis, quinque diebus ante templi Zorobabelis dedicationem, Deus manifestavit in futuram solemnitatem, Nehemiæ (qui è Perfide tunc Hierosolymam advenerat) saxum, quo Jeremias Arcam, Tabernaculum, Altare incensi, Mensam, Candelabrum, Vas Manna & virgam Aaron, cum cæteris templi utensilibus, incluserat, esse pervium; ut reductis in suum locum, clarior esset illa Numinis habitatio, cum Aggaus diceret: Major erit gloria domus istius novissime, plus quam prima: 2. 10. ita Nehemias invenit in ipecu cuncta, & secum traxit in templum, eliciturus ignem ex aqua, die dedicationis, ut videbimus, n. 1. in Februar. 3. Totum hoc voluntarium, quoniam nihil praefatorum revelandum quousque perfecta congregatio captivorum, quos adduxit Nabuchodonosor ex Juda & Benjamin; ut praedixit Jeremias. 2. Machab. 2. à 7. Adis 4. Novembr. à n. 6. Multa de hujusmodi argumento suis in locis: nonnullis AA. placet, Arcam foederis ibi esse occultam, quod reposuit Jeremias, quousque adveniat Anti-Christus: cujus in tempore revelabitur, & constituetur in templo, ab illo erigendo; & post ejus interitum, conversis jam Judæis, remotoque velamine (quo caecum & obcaecatum illorum cor) ab universa Ecclesia ducetur in montem Sion pompà magnà: in eaque collocabitur asservanda Eucharistia, quia tunc propriè hierotheca, quæ pridem per Manna fuerat solummodò typica. Videbis dicta, Tom. 7. Tantiolog. 10. n. 37. & Maluend. 13. de Anti-Christi. cap. 9.

Invenitur à Nehemia in spelunca, Arca & reliqua templi ornamenta, à Jeremie abscondita.

7 Hac die juxta Rauclini sententiam, cum à M. Scauro interventione pecuniae prolata esset in gratiam Aristobuli; à Pompejo Magno omnino mutata. Vide, Augusti.

30. à n. 6. In Pompeij integritate sulta erat Hyrcani palma: igitur cum Damascum è bello Mithridatico venisset, & è cunctis ditionibus adventarent ad illum legati, inter illos affuere etiam Hyrcani & Aristobuli, de Judææ regno decertantibus, cum magnis muneribus: inter quæ Aristobuli donum insignis, vitis scilicet aurea, quingentorum talentorum, de qua fuscè egimus die 15. n. 3. cum die 11. in Syriam pervenisset Pompejus. Joseph. 14. Antiq. cap. 5.

Vitis aurea Aristobuli.

Visti Pompejum, quem offendit.

Pompejus favet Hyrcano.

Et fra:ri ad:ver:ariu

Dies XXI. je: junij Christi.

Creatio Regum.

8 Ex Hyrcani fautoribus coram illo relatum jus primogeniturae, cum ætate & moribus. Unde precabantur magnoperè, quod damnatis violentià & insolentia Aristobuli, regnum Hyrcano restitueret. Favore nifus Scauri, etiam affuit Aristobulus; sed in tadium Pompeij: quandoquidem fastu regio, veste purpurea, capillitij studio, phalerarum ornatu, magis ad pompam, quam ad judicium videbatur accedere. Non innijt coram Pompejo gratiam ullam; sed comiter dimisit, ne Aristobulus offensus ei in Judæam intercluderet transitus. Quin mandata Romani Imperatoris observasset (audierat, non pecunià ut Scaurus, sed ratione, perspicuoque jure, propensum in fratrem) in Judæam abiit. Quo quidem offensus Pompejus, assumpto exercitu, & accito à Damasco; reliquaque Syria copiis auxiliariis, alijque Romanis legionibus, illum persequi decrevit. Invenit illum in Castello munitissimo Alexandria, ad speciem obsequiosum, sed in bellicos apparatus intendentem: quare omnia castella tradere jussit; quod invitum fecit, ac dominium severitatemque pertæsus, Hierosolymam recessit, tanquam in belli theatrum, quò Pompejus die 22. Februarij, pervenit, & sequenti obsedit urbem; ut videbimus, à n. 14.

9 Anno 31. dies vigesimus tertius junij Christi in monte post baptismum. Anno 33. Lamy in Appar. Chri. signat Christi transfigurationem, & cætera tunc mirapatrata, de quibus Matth. 17. Marc. & Lucas, cap. 9. Sanè mirum. Hac die in Synagoga legebant Hebraei cap. 27. Exod. à v. 20. usque 30. exclusivè, & Ezechiel. 43. 10. usque in fin. Bernard. Lamy.

10 Romæ, creatio Regum apud Pri-fcos Romanos. K. V. & Elias Reusner. eò quod munus & potestas Interregis cessabat die 27. ut diximus, n. 16. Mortuo Tullo; res, ut institutum jam ab initio erat, ad patres redierat; hique Interregem nominarunt: quo Comitæ habente, Ancum Martium populus creavit. Tit. Liv. 1. sect. 105. Cicero. 7. Epist. famil. ad

Trebat. Halicarn. 4. n. 8. & 9. n. 61. & Pedian. licet signet die priore. Ater Dies dicebatur, quia nomen Regis Romanis odiosum; unde Equiria in Campo Martio, de quibus 27. Februar. n. 9. & 14. Mart. n. 18. Quæ olim Equiria sub Romulo, dicti post Luai Circenses, uti observat Bulenger. de Circo, cap. 1. Aufon. Edyl. 26. v. 27.

Equiria.

Ludi Circenses.

Aufon.

Nunc etiam veteres celebrantur Equiria ludi: Prima hæc Romanus nomina Circus habet.

Marlian. cap. 106. In Circo (ait) Equiria sicut alia certamina, celebrata. Sunt autem Equiria ludi, quos apud Elidem Enomæum primum edidisse, scribit Sextus Pompejus. Romulus postea eum imitatus, eosdem Italia ostendit. Ita ergo hoc die Equiria signantur à Gyrald. & Reusner. Erant Equiria priora & posteriora. Illa, 27. Februar. hæc, 14. Mart. inquit quò dudum Bulenger. Priora, ut equitatus lustraretur: altera, ut numerus integraretur. Si ita signata, quænam & quorsum hujusce diei figuntur Equiria?

11 Acu tetigit Biscola, Tom. 2. Horar. subsecr. lib. 6. cap. 6. Erat ludus puerorum, seu simulacrum pugnae, efformantium certamen equestre, vel utramque pedestris; quod proprium Ludi Trojaniani, in quibus pueri ludebant arundinibus, qua de causa apud Nostrates dicitur Inego de Canas: licet post juvenes in illis & viri uterentur lanceolis (quod vocarunt Justias) apud Germanos & Gallos Tormenta, quasi Trojamenta ex Italico nominis inflexu, à gyro & circulis, quos ludentes arte formabant. Troja ludus (ait) puerorum erat, qui turmatim se muris ex equis petebant pugna & armis. Ordo puerorum majorum & minorum, in turmas distributorum. Eadem videntur esse quæ Equiria: simulacra nempe equestris pugna, & umbratilis pugna ex equis, equorumque in certo spatio decursus. Nec verò currunt tantum hæc illac in orbem, recurruntque; sed & armis relisque utuntur, ita ut se non feriant, aut leviter tangant. Ita Virgil. 5. Aneid. à v. 582.

Ludi Trojaniani.

Convertere vias, insectaque tela tulere: Impediunt, pugnaque cient simulacra sub armis.

Virgil.

Astruit Sueton. in Casare, cap. 39. Trojam (inquit) lustrat turma duplex, majorum minorumque puerorum.

12 Constat ex ipsa institutione ab Ænea, qui ad patris sepulchrum non aliter celebravit iusta. Puerorum fuit exercitium, quod Ascanius imitatus, dum muris Albam Longam studiosè vallavit, & specimen Trojæ

jae Romanis reliquit. Idem Vates ibid. à v. 596.

Hunc morem cursus, atque hæc certamina primus

Afcanius, Longam miris cum cingeret Albam, Retulit, & præfco docuit celebrare Latinos.

Idem.

Quo puer ipse modo, secum quo Troja pubes, Albani docuere suos: hinc maxima porro Accepit Roma, & patrium servavit honorem: Trojaque; nunc pueri Trojanum dicitur agmen.

Astipulatur Rosin, 5. cap. 11. Puerorum exercitationis causa ludi fiebant Trojam. Ita dicti, vel Troja ludus, vel ludicrum. Ab Afcanio

Princeps juveniis.

Enea filio, primum omnium in Italiam venerunt, celebrabanturque in Circo à pueris majoribus & minoribus turmatim congregientibus; quibus qui præsidebat, Princeps juvenitatis vocabatur. Hispan. Padrino vel Picador. Agemus, 3. Novembr. Patet ex Virgil. d. à v. 545.

Idem.

At Pater Aneas nondum certamine misso, Custodem ad sese, comitemque impubis Juli, Epitidem vocat, & fidam sic fatum ad aurem: Vaide, age, & Afcanio si jam puerile paratum Agmen habet secum, cursusque instruxit equorum.

Ducat avo turmas, & sese ostendat in armis.

13 His ludis magnoperè delectabatur Augustus, ut refert Dio lib. 42. & Sueton. in eo, cap. 43. Troja ludum edidit frequentissimè, majorum minorumve puerorum delectu: præfco decorique moris existimans, clara stirpis indolem sic notescere. Alexand. Neapolitan. 6. cap. 19. Ludebant turma puerorum, primo ætatis flora (hi pueri minores) & juvenes generosi spiritus (qui dicebantur majores) ut specimen magna indolis præ se ferrent. Casaubon. in Sueton. loc. cit. Minores pueri dicebantur (inquit) qui annum decimum tertium necdum impleverant: Majores ab hinc, usque ad decimum septimum. Suetonius de Nerone, cap. 7. Tener adhuc, necdum maturæ pueritiæ, Circensibus ludis Trojam constantissimè favorabiliterque ludit. Signat articulum Tacitus, 11. Annal. cap. 11. Sedente (infit) Claudio Circensibus ludis, cum pueri nobiles equis ludicrum Troja inirent, interque eos Britannicus Imperatore genitus & L. Domitius, adoptione mox in imperium & cognomen Neronis adscitus; favor plebis acrior in Domitium, loco præfagij acceptus est: vulgabatursque affuisse infantia ejus dracones in modum custodum. Non clam modò, hujusmodi Equiria (quippe equis acta) dici posse Puerilia; vel Ludicra, perproprie; quoniam extra propositum belli propter cuius ministerium, & exercitium fiebant Equiria

Qui pueri Majores & Minores.

Dracones custodes infantie Neronis.

propria. Cuncta sumpta à Græcis in Iudo Trojæ & in gyrorum ordine & in ludentium ætate, ut vidëbimus 23. Jun. ex Apulejo, 10. Metam. Platon. in Parmenid. Plutarch. in Theseo, Max. Tyrio, ferm. 33. & Ifocrat. in Panathenæic. Videtis Uvolfang. Lazium, de Republ. Rom. lib. 10. cap. 2.

14 Cum Equirijs jungit Rosinus sacra Paci. Gyrard. ex V. K. R. & Reufner. postridie. Ovid. 1. Fastor. v. 710. ait:

Sacra Paci.

Deduxit Pacis ad aram:

Ovid.

Hæc erit à mensis sine secunda dies.

Secunda ab ultimo die Januarij, retrò numerando: sic erit penultimus dies. Paul. Marf. hic. Ambiguitatis occasionem arbitror oriri, ex eo quod alij mensis numerabant dies triginta, alij unum addebant: quapropter qui postridiè sacra figunt (de quo nos n. 3.) aptius collimant: jam enim Casar annum correxerat ad cursum Solis. Fastos correxir, jam pridem vitio Pontificum per intercalandi licentiam aded turbatos; ut neque mensium ferie astati, neque vindemiarum autumno competere: annumque ad cursum Solis accommodavit, ut 365. dierum esset; & intercalario mense sublato, unus dies quarto quoque anno intercalaretur. Sueton. in Casar. cap. 40. & in August. cap. 31. Annum à D. Julio ordinarum, sed postea negligentia conturbatum atque confusum, rursus ad pristinam rationem redegit. De sacris Paci ab Augusto, ait Anton. Constant. in loc. cit. Ovid. Principatu Augusti, nullam invenio Pacis adem fuisse, memoratu dignam: aram tamen vel ædiculum fuisse, arbitror. Marf. vero subjungit: Ad Pacis aram, festam, quo sunt illi sacra: templum, quod Augusti tempore exiguum ad Viam sacram (in Regione 4. collocat P. Victor & Panvin.) capit majus erigere è fundamentis Agrippina; sed Vespasianus postea perfecit. De utroque loquemur loc. cit. & 11. Februar. à n. 5. Hoc templum (dictum orbis miraculum) conflagravit sub Commodò; ut in eo, ait Ælius Lamprid.

Cesar & Augustus annum reformarunt.

15 Hoc etiam die Romæ Circulatores exhibebant spectacula agilitate summa, publicè scenâ, qua mira videbantur embolia, versatilibus machinis, & exostis. Vocabantur Ludi Petauri, seu Pegmata, sicut Ludentes Neurobatæ & Petauristæ, & Pegmatæ. Describit Seneca, Epist. 88. Artes (inquit) ludicra sunt, quæ ad voluptatem oculorum at aurium tendunt. His annunceres licet machinatores, qui pegmata ex se surgentia (Ver-naculè: Tramoyas) excogitant, & tabulata ratiè in sublime crescentia, & alias ex inopinato varietates, aut debiscitibus, quæ

Ludi Petaurij, & Pegmata. Neurobatæ, & Petauristæ.

coherebant, aut bis qua distabant, sua sponte coeurreribus, aut bis qua eminebant, paulatim in se residenti-bus. His imperitorum feriuntur oculi. Omnia subita, quia causa non novère, mirantium. Etiam describit Just. Lips. de Amphitheatr. cap. 22. Isaac Grang. & Eilhard. Lubin. in illud Juvenal. Satyr. 4. v. 121. Laudabat & istus & pegma, &c. Vid. Prudent. in Peristephan. à v. 3208. Cicer. ad Atticum, 4. Epist. 8. & Suetonium, in Claud. cap. 3. Pegma ergo erat moles lignea in theatris ad levem lufum & illusionem oculorum, occultà arte compacta; qua illinc in alium locum rapiebantur, vel tollebantur in sublime, qui in illa erant, cum summa spectantium admiratione. Nobis jam non est, quippe quotidie videntur.

16 Quod non videtur, est genus illud pegmatum, seu machinarum, quo strue diverforum lignorum compacta machinâ, ludentes (qui ferè gladiatores) in cupulam ascendebant; & inde emissâ flammâ molem lignorum ad cinerem redigebant, illæsi ex-euntes per incendium, fete hinc illuc ver-santes, & maximâ celeritate per circulos jactantes; etenim gyris diversis, motibus varijs corpora librantur per medios ignes, quasi innocuos, populo præbentes oblecta-mina; quippè scite petauristæ. Dexteritas & ars cum agilitate describitur graphice à Claudian. in Mallij Theodor. panegyri. Consul. à v. 318.

Petauristæ illesi in igne.

Vel qui more avium sese jaculantur in auras, Corporaque ædificant celeri crescentia nexu, Pendula librato figant vestigia saltu. Mobile ponderibus descendat pegma reductis, Inque chori speciem spargentes ardua flammæ Scena rotet: varios effingat Muleiber orbes. Per tabulas impune vagus, pictaque citato Ludant igne trabes, & non permiffa morari Fida per innocuas errent incendia turres.

Claudian.

Parabolis.

Hocce histriones, Parabolos vocat Firmicus, 4. cap. 13. Unde Buleng. 1. de Theatr. cap. 37. In pegmatis (ait) ignes accendebant, per quos Petaurista membra strenuè transmittabant. Summè aridet, quod cogitat Caspar Barthius in v. 323. Claudian. ubi supr. scilicet circum pegmata lignorum esse ludum, jactis desuper facibus; & receptis, quæ mit-tantur ab his, qui jaculabantur infra, ut flagraret machina: quod quidem plerumque fiebat: tuncque spectaculum mirabile erat, quomodò illesi exibant ab igne; quorum fides vix oculis creditur. Mox haud exole-vit in Italia. Reliqua, quæ fiebant à Petauristis, refert Bulengerus, ubi dudum. Del-phini constellationem; ait Manil. lib. 5. à v. 447. in hujusmodi artes influere. Ita canit:

Tom. 1. Ephem.

Ad numeros etiam illa licet cognata per artem Corpora, quæ valido saliant excussa petauro, Aternosque cient motus (delatus & ille) Nunc jacet, atque hujus casu suspenditur ille) Membraque per flammæ, orbisque emissâ flagrantas Tollitur.

Manil.

Plura videtis & nitida apud Joseph. Scaliger. hic. Ita salus Petauristarum per flammæ, pegmate accenso: inquit Dempst. in 5. Rosin. cap. 10.

17 Athenis sacra Eora, seu Aletida, alio intuitu, quàm de illis, de quibus, 2. Jul. Confunduntur enim AA. nomine Erigones, eodem diversis personis. Illa fuit Ica-ri filia: hæc Clytemnestræ & Agysthi adul-teri; ut refert Hyginus, Fab. 122. qui ita textit historiam. Ad Electram Agamemnonis & Clytemnestræ filiam, sororem Orestis, nuncijs falsus venit; fratrem cum Pylade in Tauricis, Diana esse immolatos. At Electra de fratris ne-ce Delphos sciscitatum, est profecta. Quò cum venisset eodem die Iphigenia cum Oreste; ve-nit eò nuncijs, qui de Oreste dixerat, Iphige-niam interfectoricem esse. Electra ubi audivit, trun-cum ardentem ex ara sustulit, voluitque inscia Iphigenia oculos eruere; nisi Orestes intervenisset. Cognitione itaque factâ, Mycenæ venerunt, & Erigonam Clytemnestræ & Agysthi natam, vo-luit interficere; sed Diana eam rapuit, & in terram Atticam sacerdotem fecit. Tunc tem-poris Orestes agitabatur Furijs, propter parricidium matris, quæ etiam fuerat Eri-gones. Decretum (cum illo tempore Al-bæ Deæ, comite Erinne Orestem vexarent) ut de matris cæde judicium fieret in Areopago, an justè perpetratum, ut absolveretur; an jure violato, ut vitâ lueret, quod audacter commiserat. Ut Erigone scivit Athenas processit, Ore-stis accusatrix. Discussa causâ Orestes ab-solutus à iudicibus, ut diximus, die 5. n. 12.

Eora & Aletida.

Electra amor in Orestem.

Erigone il-lum accusat.

Erigone expavit, & poenam in se con-vertit; igitur quia Orestes non morieba-tur, mori cogitavit. Unde eo de sceminis Atticis imprecato malo, laqueo se suspen-dit in arbore. Firmic. 2. Astronom. cap. 7. Votum suspensæ illicò vixit, quippe vir-gines Athenienses mania singulari quotidie ex lignis se suspendebant. Grassabatur malum, quin ullum inveniretur remedium; quous-que à Magistratibus sanctum, quod quæ sus-pensæ reperirentur, nudarentur; quod qui-dem edictum præconis voce universis fieret notum. Præfens sanequàm pharmacum in læfum sceminarum cerebrum. Studio igitur honestatis sopita lues.

Se se suspen-dit.

Quid pro-visum, ne suspende-ventur vir-gines Athe-nienses.

18 Argis eodem die sacra Apollini Ly-

Sacra Apol-lini Lyco.